

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ συμφωνία Συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα κατέστη πραγματικὴ περιπέτεια ὄχι μόνον διὰ τὰς διεθνεῖς οἰκονομικὰς σχέσεις τῆς χώρας ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γεωπολιτικὴν τῆς θέσιν. Ἡ κατάστασις εἶναι τόσον θλιβερά, ὥστε μετὰ δυσκολίας αἰσθάνεται κανεὶς τὴν διάθεσιν νὰ ὑπενθυμίσῃ δημοσίᾳ ὅτι τοῦτο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἶχε προβλεφθῆ καὶ διατυπωθῆ κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ δεκαετίας. Τὸ σταμάτημα τῶν ἐξελικτικῶν διατάξεων τῆς Συμφωνίας ὡς καὶ τὸ πάγωμα τῆς χρηματοδοτήσεως συνεχίζονται καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία προοπτικὴ μεταβολῆς. Εἶναι γεγονός ὅτι αἱ κρατοῦσαι συνθήκαι εἰς τὴν ἀγορὰν εὐρωδολλαρίων καθιστοῦν εὐκόλον τὴν κάλυψιν τῶν χρηματοδοτικῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας εἰς ἐξωτερικοὺς πόρους, ὅπερ ἀποτελεῖ εὐμενδοστέραν ἐξέλιξιν ἂν ἀναλογισθῆ κανεὶς τὰς δυσκολίας μὲ τὰς ὁποίας ἀπερροφᾶτο εἰς τὸ παρελθὸν ἡ χρηματοδότησις ἐκ μέρους τῆς Ε.Ο.Κ., ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν, λόγῳ τῆς ἀνικανότητός μας ὅπως ὑποβάλωμεν παραδεκτὰς μελέτας ἔργων πρὸς χρηματοδότησιν.

Ἐπὶ πλέον τὰ κενὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὴν Συμφωνίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἔλλειψις προνοίας σχετικῶς μὲ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγροτικὴν Πολιτικὴν καὶ εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Χρηματοδοτήσεως της (FEOGA), ἀπεδείχθησαν καίρια πλήγματα διὰ τὴν ἱκανοποίησιν θεμελιωδῶν ἑλληνικῶν παραγωγικῶν καὶ ἐξαγωγικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἀντίστοιχον μείωσιν τῆς ἐξαρτήσεως τῆς χώρας ἀπὸ ἐξαγωγὰς πρὸς τὰς ἐκεῖθεν τοῦ παραπετάσματος χώρας, ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ἐτόνιζον οἱ ὁπαδοὶ τῆς Συνδέσεως.

Ἡ κακὴ πρόθεσις τῆς Ε.Ο.Κ. μὲ βάσιν στενὰ ἔμπορικὰ συμφέροντα ἀπεδείχθη καταφανῶς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κοινῆς Πολιτικῆς Καπνοῦ καὶ ὅσοι νομίζουσι ὅτι ἡ στάσις τῆς Ε.Ο.Κ. ἐναντι τῆς Ἑλλάδος ἤλλαξεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐξ αἰτίας τῆς ἀπὸ τοῦ 1967 πολιτικῆς ἐξελίξεως παρ' ἡμῖν ἀπατῶνται. Ἐν ἀναφέρῳ ἓν χαρακτηριστικὸν παράδειγμα : Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Γιούρου Κέννεντυ (1964 - 66) ὄχι μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ε.Ο.Κ. ἠγγόνουν τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ προέβαινον εἰς δασμολογικὰς παραχωρήσεις ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς

τάς Η.Π.Α. πού παρεβίαζαν παταγωδῶς τὴν Συμφωνίαν Συνδέσεως, χωρὶς κἀν νὰ μᾶς ἐρωτήσουν. Αἱ ἀπὸ τοῦ 1967 πολιτικαὶ ἐξελίξεις ἀπλῶς κατέστησαν τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Κ. εὐκολώτερον ὡς πρὸς τὴν παραγνῶρισιν βασικῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος ἀπορρεόντων ἀπὸ τὴν Συμφωνίαν Συνδέσεως.

Κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἡ Κοινὴ Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ τῆς Ε.Ο.Κ. διεμορφώθη εἰς προστατευτικὸν κλοιόν, ὅπου ἡ «ἀρχὴ τῆς κοινοτικῆς προτιμήσεως» θριαμβεῖ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἰς ὄφελος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὰ πλαίσια αὐτὰ ἡ Ἑλλάς ἐγνώρισε σειρὰν ἀποτυχιῶν, ὄχι μόνον εἰς τὴν εὐλογον προσπάθειάν της ὅπως ἐπεκτείνει τὰ γεωργικὰς τῆς ἐξαγωγὰς πρὸς τὴν Ε.Ο.Κ. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως : Καπνός, οἶνοι, ροδάκινα, τοματοπελτές, κονσέρβες φρούτων. Εἰς αὐτὰ προστίθεται καὶ τὸ κολοφώνιον ὕστερα ἀπὸ τὴν συμφωνίαν Ε.Ο.Κ. — Πορτογαλίας. Νέα ἀποτυχία μὲ τὸν ἀποκλεισμόν μας ἀπὸ τὸ «γενικευμένας προτιμήσεις» ἡ ὁποία αὐτὴν τὴν φορὰν ὀφείλεται εἰς κακὸν χειρισμὸν ἐξ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ἐὰν μάλιστα συγκριθῆ μὲ τὴν παλαιότεραν ἐπιτυχίαν τῶν αὐστραλιανῶν προτιμήσεων.

Ἡ στάσις τῆς Ε.Ο.Κ. ἔφθασεν εἰς τὸ χειρότερόν της σημεῖον μὲ τὸν ἐκβιασμόν τῆς μὴ δημοσιεύσεως τοῦ οὗτω καλουμένου «συμπληρωματικοῦ πρωτοκόλλου» (συνεπεία τῆς προσφάτου διευρύνσεως τῆς Ε.Ο.Κ.) μέχρις ὅτου ἀναγκασθῶμεν νὰ δεχθῶμεν τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας μᾶς ὑπέβαλεν ἡ Ε.Ο.Κ. ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν οἴνου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Κοινῆς Οἰκτικῆς Πολιτικῆς. Ἡ τελευταία περιπέτεια τῶν ροδακινῶν ἤλθε νὰ ὑπενθυμίση εἰς ὄσους εἶχον ἀκόμη ἀμφιβολίας ὅτι ἡ Συμφωνία τῆς Συνδέσεως ἐφαρμόζεται ὅπως θέλει ἡ Ε.Ο.Κ. ἢ μᾶλλον ὅπως ὑπαγορεύουν τὰ γαλλικὰ καὶ ἰταλικὰ γεωργικὰ συμφέροντα. Ἡ Ε.Ο.Κ., λέγεται ὅτι θεωρῆ ὅτι ἡ Συμφωνία Συνδέσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα ἦτο λῖαν εὐνοϊκὴ(!) διὰ τὴν τελευταίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου παραβιάσεις γίνονται μὲ ἐλαφρὰν τὴν καρδίαν.

Οὕτως, ἡ Ἑλλάς δὲν συμμετέχει εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Κοινότητος, ἡ ὁποία προχωρεῖ καὶ δημιουργεῖ θεσμούς, κανόνες καὶ καταστάσεις πού θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς δεχθῶμεν ἀσυζητητὶ ἐὰν μετὰ τὴν λήξιν τῆς μεταβατικῆς περιόδου ἀποφασίσωμεν καὶ γίνωμεν δεκτοὶ ὡς πᾶν καὶ ἰσότιμον μέλος.

Σκοπὸς τῆς συμμετοχῆς μιᾶς χώρας εἰς τελωνειακὰς ἐνώσεις εἶναι ὅπως ἐπωφεληθῆ ἐκ τῆς διεθνoῦς ἐξειδικεύσεως καὶ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα διαθέτει συγκριτικὰ πλεονεκτήματα. Τοῦτο ἀπαιτεῖ διαρθρωτικὰς παραγωγικὰς ἀλλαγὰς μεγάλης ἐκτάσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος τίποτε τὸ παρόμοιον δὲν συνέβη κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαετίαν καὶ οὔτε πρόκειται νὰ συμβῆ τι τὸ ἄξιον λόγου μέχρι τοῦ πέρατος τῆς μεταβατικῆς περιόδου τῆς Συνδέσεως. Ἀπλῶς ἐπωφελοῦμεθα τοῦ πληθωρισμοῦ εἰς τὰς χώρας τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἀλλαγῶν διὰ νὰ προωθήσωμεν μὲ ἐπιδοτήσεις μερικὰς ὀριακὰς ἐξαγωγὰς ἡμικατεργασμένων κυρίως προϊόντων, εἰς πολλὰς περιπτώσεις μὴ ἐπαναληπτικοῦ χαρακτῆρος, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἰδέαν περὶ τοῦ μακροχρονίου προσανατολισμοῦ τῆς βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς ἐξειδικεύσεως. Ἐλεύθερον διεθνὲς ἐμπόριον, ὅμως, καὶ δασμολογικὸς ἀφοπλισμὸς σημαίνουν πολλὰ καὶ ἰδίως ὅτι πολλοὶ θὰ πληρώσουν τὸ κόστος αὐτὸ τῆς ἐξειδι-

κεύσεως ἢ μᾶλλον τῆς ἐλλείψεως ἐξειδικεύσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅσον ἀφορᾷ τὸν καταναλωτὴν αὐτός, ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας χώρας, δὲν πρόκειται νὰ δῆ οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ δῆθεν ἐντονωτέρου ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ ὀλιγοπωλίων καὶ καρτέλ.

Εἰς εὐρύτερα γεωπολιτικά πλαίσια, ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ἐνώπιον τῆς θεμελιώδους ἀντινομίας, ἐφ' ἑνὸς μὲν τῆς πολιτικῆς καὶ ἀμυντικῆς προστασίας καὶ ἐξαρτήσεως ἀπὸ τὰς Η.Π.Α., ἐνῶ ἐξ ἄλλου μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρόνου ἢ οἰκονομικῆ ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Κ. ἀξάνει καὶ λόγῳ τῶν ὑπερεθνικῶν διατάξεων τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ ἐρώτημα ὅμως ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου οἰκονομικοῦ θέματος συνίσταται εἰς τὸ κατὰ ποῖον τρόπον ἡ Ἑλλάς θὰ ἠδύνατο νὰ μειώσῃ τὰς ζημίας εἰς τὴν προώθησιν τῶν γεωργικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων τῆς, ποῦ προκαλεῖ ὁ προστατευτικὸς χαρακτήρ τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Ο.Κ. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλῆ, ἀρκεῖ βέβαια νὰ τὴν σκεφθῆ κανεῖς. Τίποτε δὲν μᾶς ἐμποδίζει παρὰ τὴν σύνδεσίν μας μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. ὅπως ὑπογράψωμεν ἐμπορικὴν συμφωνίαν ἢ καταστῶμεν μέλη μᾶς ἄλλης τελωνειακῆς ἐνώσεως δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς Ἐλευθέρως Ζώνης Εὐρωπαϊκῶν Συναλλαγῶν, τῆς οὕτω καλουμένης Ε.Φ.Τ.Α. Ἀσφαλῶς ὑπὸ προϋποθέσεις : σταδιακαὶ τελωνειακαὶ παραχωρήσεις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ εἰσαγόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα διαρκείας ἴσης μὲ τὸ πέρασ τῆς μεταβατικῆς περιόδου τῆς Συνδέσεως μὲ τὴν Ε.Ο.Κ., ἐναντι προτιμήσεων εἰς τὰς βιομηχανικὰς μᾶς ἐξαγωγὰς ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰ γεωργικὰ μᾶς προϊόντα. Τοιουτοτρόπως, θὰ διευρύνωμεν τὰς ἀγορὰς τῶν γεωργικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων μας, θ' ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τῶν γαλλο-ιταλικῶν ἐκβιασμῶν μέσω τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ θὰ μειώσωμεν τὴν ἐξάρτησίν μας ἀπὸ τὰς θεμελιωδῶς ἀντιοικονομικὰς διμερεῖς ἀνταλλαγὰς.

Μίαν τοιαύτην κατάστασιν ἔχει ἐπιτύχει ἡ Πορτογαλία, παρὰ τὸ πολιτικὸν τῆς καθεστῶς καὶ παρόμοιες βλέψεις ἔχουν ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἰσπανία.

Εἶναι γεγονός ὅτι τινὰ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ. —Ε.Φ.Τ.Α. ἔγιναν προσφάτως μέλη τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ αἱ σχέσεις τῶν μὲ τὴν Ἑλλάδα προσδιορίζονται πλέον ἀπὸ τὸ ὑπογραφὲν ἐν Βρυξέλλαις «συμπληρωματικὸν πρωτόκολλον». Ἄλλ' ἀπομένουν αἱ ὑπόλοιποι ἀξιόλογοι χῶραι μὲ προηγμένας οἰκονομίας ὑψηλοῦ εἰσοδήματος ὡς ἡ Ἑλβετία, ἡ Αὐστρία, ἡ Σουηδία καὶ ἡ Νορβηγία.

Αἱ συμφωνίαι ποῦ ὑπέγραψαν κεχωρισμένως αἱ χῶραι αὗται προσφάτως μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. δὲν περικλείουν τὸν γεωργικὸν τομέα, ἀλλὰ μόνον ὠρισμένας δασμολογικὰς παραχωρήσεις διὰ τὰ φρούτα, λαχανικὰ καὶ ἄνθη τῆς τάξεως 15-25% ἐπὶ ὑψηλῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν. Τοιουτοτρόπως, πάλιν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία ἀπέκτησαν ἀνταγωνιστικὴν αἰχμὴν ἐναντι τῶν τρίτων χωρῶν διὰ τὰ προϊόντα αὐτά. Τοῦτο ἀποτελεῖ πρόσθετον λόγον ὅπως ἐπιδιώξωμεν συμμετοχὴν ἢ ἐμπορικὴν συμφωνίαν μὲ τὴν Ε.Ζ.Ε.Σ.

Ἴδου λοιπὸν μία πρότασις λιαν θετικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ διὰ τὴν ὕλοποίησιν τῆς ὁποίας δὲν θὰ πρέπει νὰ χαθῆ οὔτε στιγμὴ προτοῦ εἶναι ἀργά. Καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι πράγματι γνωρίζουν τὴν διεθνή οἰκονομικὴν πραγματικότητα δηλοῦν ὅτι τοῦτο εἶναι ὄχι μόνον ἐφικτὸν ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρξουν οἱ ὀκνηροί, οἱ ἄβουλοι, οἱ μαζοχισταὶ καὶ οἱ νομι-

κίζοντες οί όποιοι θά έγείρουν άντιρρήσεις. Είηαι γεγονός ότι ή έλληηική Συμφωνία Συνδέσεως με την Ε.Ο.Κ. έγινε με την ρητήη πρόθεσιν και προοπτικήη πλήρους έντάξεως. Πλήη όμως τουτο δέν θά συμβή αυτομάτως, θ' άπαιτηθοϋν νέαι διαπραγματεϋσεις. Κατά συνέπειαν ή προοπτική ης έντάξεως κατ' οϋδένα λόγον δημιουργει συνθήκας αί όποιαι άπαγορεύουν την συμμετοχήη ης Έλλάδος εις άλλας τελωνειακάς ένώσεις.

Άλλά και εις ήη περίπτωσιν εκλείβουν πρό του τέλους ης μεταβατικής περιόδου οί πολιτικοί λόγοι οί όποιοι έμποδίζουη την εξέλιξιν τών σχέσεων Έλλάδος—Ε.Ο.Κ. και κατά συνέπειαν δέν θά ύπάρξουη δυσκολίαι πλήρους συμμετοχής εις την Ε.Ο.Κ. άπό ης πλευράς αυτής, έν τούτοις είναι άκρωσ άβέβαιον, πρώτον, ότι τά μέλη ης Ε.Ο.Κ. θά διαταράξουη την ίσορροπίαη οικονομικών δυνάμεων και θεσμών διά νά γίηη ή Έλλάς ίσότιμον μέλος και δεύτερον ότι ή ίδια ή Έλλάς (ώς συνισταμένη τών οικονομικών συμφερόντων τών διαφόρων παραγωγικών τάξεων) θά είναι έτοιμή η' άνταπεξέλθη εις τās ύποχρεώσεις που άπορρέουη άπό την πλήρη άποδοχήη ης Συμφωνίας ης Ρώμης. Είηαι άδύνατον νά προβή κανείς εις προγνώσεις περι του τί θά συμβή, αλλά δέν θά πρέπει η' αποκλείωμεν είτε την άναγκαστικήη ένταξίη μας εις κοινήη μεσογειακήη πολιτικήη ης Ε.Ο.Κ.(εις την κατηγορίαη δηλαδή τών πτωχών συγγενών) είτε, μετά τό πέρας ης μεταβατικής περιόδου, την ύπογραφήη ήπίας έμπορικής συμφωνίας Έλλάδος—Ε.Ο.Κ, παρομοίας προς αυτές που ύπέγραψε ή Ε.Ο.Κ. με τās οϋδετέρας χώρας χωρίς πολιτικάς συνεπειάς. Άλλά και άν άκόμη ή Έλλάς θελήση νά γίηη πλήρες μέλος ης Ε.Ο.Κ., τότε άν έν τῷ μεταξϋ είμηθα μέλη ης Ε.Ζ.Ε.Σ. θά πρέπει νά εγκαταλείψωμεν αυτήη την τελωνειακήη ένωσηη.

Και άν τελικώς συμβή τουτο τότε θά έχωμεν έπωφεληθῆ επί μίαν δεκαετίαη του εϋνοϊκού έξαγωγικού καθεστῶτος ης Ε.Ζ.Ε.Σ., όπερ άποτελεί σημαντικόν έμπορικόν πλεονέκτημα χωρίς η' άγνοοϋμεν και την διπλωματικήη ένίσχυσιν ης χώρας και τās άλλας όχι εύκαταφρονήτους συνεπειάς. Η άνωτέρω πρότασις ή όποία στηρίζεται εις ρεαλιστικήη εκτίμησιν ης θέσεως ης Έλλάδος εις τά πλαίσια ης εϋρωπαϊκής οικονομικής συνεργασίας άποτελεί την μόνηη πραγματικήη δυνατότητα εξέλιξεως τών διεθνών οικονομικών σχέσεων ης χώρας. Το νίζομεν τό σημείον τουτο διότι επί τη εύκαιρία ης δεκάτης έπετείου άπό ης ύπογραφῆς ης Συμφωνίας τών Άθηνών πολλά άνεδαφικά έγράφησαν ως προς την προοπτικήη τών σχέσεων Έλλάδος—Ε.Ο.Κ. χωρίς νά διατυποϋνται αί άπλουστευτικάι προϋποθέσεις επί τών όποίων τά επιχειρήματα στηρίζονται.

Μετά την δεκαετή περιπέτειαη ης Συνδέσεως πολλοί άνακαλύπτουη τās άτελείας ης και προσβλέπουη εις πλήρη πλέον ένταξιν. Άλλά διά νά καταστῆ ή Έλλάς πλήρες μέλος —πράγμα άπίθανον διά τό προβλεπτόη μέλλον— πρέπει νά τό θέλουη τά μέλη ης Ε.Ο.Κ. δηλαδή πέραν ης πολιτικής θελήσεως πρέπει νά θέλουη νά ύποστοϋν τās συνεπειάς: οικονομικάς, θεσμικάς και άλλας τās όποίας συνεπάγεται ή ένταξις.

Έν τῷ μεταξϋ με τās πολυμερείς διαπραγματεϋσεις αί όποιαι θ' άρχίσουη τό προσεχές έτος 1973 εις τά πλαίσια ης ΓΚΑΤΤ προς μείωσιν ή έξάλειψιν τών

δασμῶν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, ἡ προνομιακὴ δασμολογικὴ μεταχείρισις τῆς Ἑλλάδος διαβιβράσκειται ἀκόμη περισσότερο.

Ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἡ Ε.Ο.Κ., ἀλλὰ ἡ Ἀτλαντικὴ Κοινότης, ἡ ὁποία μακροχρονίως θὰ προκύψῃ μέσῳ τῆς βραδείας ἀλλὰ σταθερᾶς μειώσεως τῶν δασμῶν εἰς τὰς χώρας τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου.

ΑΡΧΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1921 - 1970

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΤΕΡΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

50 ΤΟΜΟΙ ΔΕΜΕΝΟΙ ΜΕ ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ ΕΤΩΝ, ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΛΗΣ

Τὸ Εὑρετήριον ὕλης καθοδηγεῖ ποικιλοτρόπως πρὸς πλήρη γνωσιολογίαν πάσης οικονομικῆς ἐννοίας καὶ προσανατολίζει πρὸς τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν.

Ἀπαραίτητον διὰ βοήθημα καὶ τεκμηρίωσιν πάσης οικονομικῆς ἐργασίας.

ΤΙΜΗ : ΔΡΧ. 3.000

Διὰ σπουδαστὰς καὶ ὑπαλλήλους ἔκπτωσις καὶ μὲ δόσεις

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 42, Ἀθήναι

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 616-997